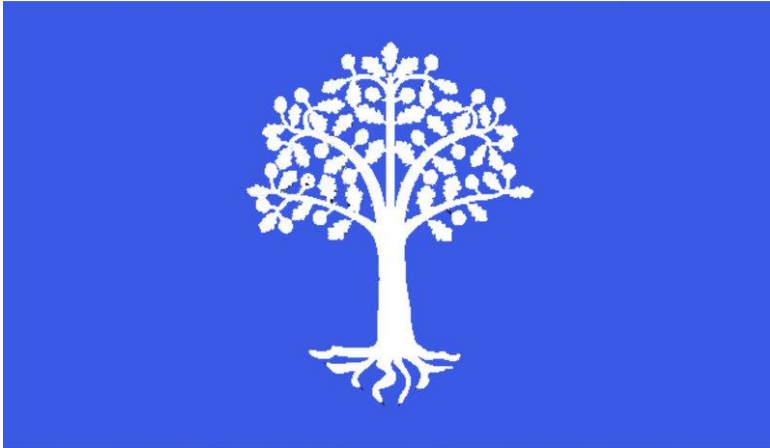

A la tercera és la bona

Veïns de Cassà de la Selva han participat en una consulta popular per triar una bandera per al municipi

La continuïtat del procés, impulsat per l'entitat cultural GREC, queda ara en mans de l'Ajuntament

L'arbre arrelat ha estat la proposta més votada. VEXILAND.

El rombe amb la senyera ha quedat en segon lloc en les votacions. VEXILAND

Les imatges de l'arbre arrelat i la del rombe amb les quatre barres, les més votades

Només 200 municipis catalans tenen una ensenya homologada

Núria Astorch - Cassà de la Selva

Fa anys que Cassà de la Selva va al darrere de tenir una bandera pròpia. I si bé podem assegurar, sense por d'equivocar-nos, que aquesta qüestió no és la principal preocupació dels seus veïns, és una assignatura pendent des del 1990, en què el consistori va deixar al calaix les vuit

propostes que va presentar l'heraldista Armand de Fluvià, autor de l'escut municipal homologat. El 2005 va haver-hi un segon intent que va quedar en no res. I aquesta tercera temptativa és la que ha anat més lluny, amb una votació popular inclosa oberta a tothom.

Però, d'on ve aquesta obstinació per l'enssenya? Eduard Metres, el president del Grup de Recerca i Estudis Cassanencs (GREC), l'entitat cultural que s'ha fet seu aquest repte, relata la història, que precisament està lligada a l'origen d'aquesta entitat. Ens hem de remuntar a l'estiu del 1391, quan la població es revolta contra els abusos feudals dels Montcada, senyors del castell des del 1350, quan n'havien adquirit els drets a Pere III el Cerimoniós. En aquell episodi, conegut com Lo Fet de Cassà, el poble es va aixecar sota un estendard improvisat: un pal amb el drap negre que cobria el Sant Crist Gros de l'església. La tradició el recorda com el primer estendard cassanenc. Els revoltats van assaltar i cremar el castell i, tot i que en un primer moment van ser castigats, el rei Joan I els va acabar concedint un indult general el 4 d'octubre del 1391. Cassà va esdevenir vila reial, amb més lliberats i privilegis.

El fet que poblacions properes com Caldes de Malavella, Riudellots de la Selva, Campllong i la Bisbal d'Empordà disposin d'una enssenya també pesa a l'hora d'impulsar la iniciativa a la qual des de fa tres anys una comissió del GREC s'ha dedicat en cos i ànima. "Així que vam decidir de tornar-ho a intentar, i aquest cop prenent el pols a la ciutadania", raona Mestres, que destaca el suport logístic de l'Ajuntament i la col·laboració de l'associació vexil·lològica Vexiland i de l'artista Ció Abellí, autores de les candidatures que van quedar finalistes, a l'hora de tirar endavant el projecte.

Les quatre propostes es van presentar públicament el 12 de setembre, i l'acte va servir de tret de sortida a la consulta popular que es va tancar diumenge passat, dia 20. Els resultats es van fer públics diumenge a la tarda, dins els actes de cloenda de la Fira de Santa Tecla. Les dues propostes més votades són les que reproduïm en aquestes pàgines: l'arbre arrelat i el rombe amb les quatre barres. Totes dues són de Vexiland i són les que l'entitat cultural elevarà a l'Ajuntament per a la seva consideració.

El president de GREC, que deixa clar que la consulta no era en cap cas vinculant, valora molt positivament la participació que s'ha registrat. Van votar un total de 1.153 persones. En aquest sentit, Mestres indica que s'ha de valorar aquesta xifra tenint en compte que Cassà té 11.000 habitants i en les eleccions les persones amb dret a vot representen un 55%, uns 6.000 electors. De manera que haver arribat mobilitzat un miler de persones és, per a aquesta entitat, tot un èxit. "Amb els resultats a la mà, en matèria de símbols hi ha més interès del que en principi es podria suposar", destaca Mestres.

Quants als resultats, l'arbre arrelat –un símbol familiar per als cassanencs perquè surt a l'escut– sobre un fons blau –el color del club de futbol del municipi– és la que ha obtingut més vots: un 43,5%. I just després se situa el rombe groc amb les quatre barres, amb un 27,7% dels vots. L'original sanefa de suro, de Ció Abellí, es va quedar en tercer lloc, amb un 22,3% dels vots, i en quart, el rombe groc, amb un 6,5% dels vots.

Ara la pilota de tirar endavant el procés és a la teulada de l'Ajuntament, que per tal d'oficialitzar qualsevol de les dues propostes l'hauria de portar al ple per a la seva aprovació i inscriure-la al registre del sector públic local de Catalunya.

“Des de l'Ajuntament com fem amb totes les propostes que ens arriben, si ens arriba l'estudiarem i prendrem les decisions que corresponguin”, han manifestat fonts de l'Ajuntament, que agraeix al CREC, “la tasca imprescindible per redescobrir i preservar la història del nostre poble”. “La bandera d'un municipi, igual que els altres símbols municipals, han d'aprovar-se formalment en els òrgans que corresponen i tenen una sèrie de requisits i condicions que han de complir”, afegeixen les mateixes fonts.

I és que, tal com indica Mestres, el camí per aconseguir homologar una bandera és llarg i costut. D'aquí que, segons indica, dels 740 municipis catalans de més 300 habitants, 400 tenen bandera, però només 200 d'aquests, de forma homologada, i per tant institucional. En el cas que el consistori recollís el guant i arribés fins al final, la bandera podria lluir en un dels tres pals que hi ha que a l'entrada de l'edifici consistorial, també a les empreses del municipi i, és clar, estaria dins del despatx de l'alcalde.

La idea és que, com altres estendards que s'han popularitzat i han agafat una volada internacional, com podria ser la bandera francesa, l'objectiu és que, en visualitzar la bandera, se la identifiqi de seguida amb l'àmbit territorial que correspongui. Talment com si es tractés d'un enamorat, a Mestres li agrada parlar de la bandera “com un símbol que s'ha de conèixer, tractar-lo i festejar-lo per al final estimar-lo”.

Publicat a: El Punt, 25 de setembre de 2026

Font del document: <https://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2676493-a-la-tercera-es-la-bona.html?cca=3>